Balio Sruogos atvirlaiškis Juozui Urbšiui, iki 1923-09-30, iš Miuncheno – į Berlyną

Urbšeli, gavau – labai ačiū!

Urbšeli, [1] gavau – labai ačiū! Gaila, kad nepasilikai savo dalies – dabar vėl nežinau, kaip parsiųsiu.

Kodėl Kirša [2] taip sumandrėjo – kad nenori man nė žodelio parašyti?

Kaip patinka pora, kur kitoj pusėj pamaliavota – man rodos[,] nieko sau?! [3]

Kloniojuos Tau ir Kiršai.
Balys

KOMENTARAI

[1] Juozas Urbšys (1896–1991), Nepriklausomos Lietuvos užsienio reikalų ministras, diplomatas, karininkas, vertėjas. 1922–1927 m. dirbo Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijoje, buvo konsulinio skyriaus vedėjas Berlyne.

[2] Faustas Kirša (1891–1964), poetas, publicistas; tuo metu Berlyne studijavo vokiečių kalbą ir literatūrą, filosofiją, estetiką ir architektūrą.

[3] Aldona Čarneckaitė-Birutienė (1898–1997), Vandos Daugirdaitės bičiulė, gydytoja pediatrė. 1920–1924 m. studijavo Berlyno universitete mediciną. Balys Sruoga su Aldona Čarneckaite susidraugavo kelionės į Austrijos kalnus metu.
Jadvyga Čarneckaitė-Grigienė (1904–1987), skautė, jauniausia Aldonos Čarneckaitės ir politiko, pirmojo Nepriklausomos Lietuvos finansų ministro, diplomato Valdemaro Vytauto Čarneckio (1893–1942) sesuo, vėliau Štuthofo koncentracijos stovykloje nukankinto Broniaus Grigo žmona. Studijavo Berlyne ir dirbo Lietuvos pasiuntinybėje raštininke.
„Čarneckaitės – Aldona, dr. Birutienė, ir Jadvyga Grigienė (su pastarosios vyru likimas suvedė Balį Štuthofe). Iš to jų buvimo Miunchene yra nuotrauka – Jadzė vienoj garsioj aludėj sėdi ant bačkos – Balys jas ten vedžiojo, pats dažnai praleisdamas ilgas valandas su vežikais, darbininkais šnekėdamas ir metrais (!) alų gerdamas“ (Vandos Sruogienės pastaba, žr. Balio Sruogos laiškas Vandai Daugirdaitei, iš Miuncheno – į Būgius, iki 1923-09-30, in: *LLTI BR*, f. 53, b. 673, l. 1r). „Ten vokiečiai gėrė alų, ne „mosus“ (tokius didelius alui gerti puodus), skaitydami tik, kiek metrų sudarė per naktį išgertų „mosų“ eilė… Balys čia ėmė rekordus. Tai pasidarė didelė ir dažnai nemaloni, skaudi silpnybė, su kuria man vėliau teko kovoti“ (Vandos Sruogienės laiškas Algiui Samulioniui, iš Kanados – į Vilnių, 1981-06-27, in: *LLTI TS*, l. 3r).